

عنوان مقاله:

بی نزاکتی در محیط کار و قصد ترک شغل با توجه به نقش میانجی گری عدالت سازمانی

محل انتشار:

فصلنامه دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی، دوره 12، شماره 4 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

فاطمه رضایی - کارشناس ارشد روانشناسی دانشگاه اصفهان

ابوالقاسم نوری - دانشگاه اصفهان

حمیدرضا عریضی - دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف تعیین رابطه بی نزاکتی در محیط کار و قصد ترک شغل با م ی انجی گری عدالت سازمانی انجام شد. روش تحقیق از نوع همبستگی و جامعه آماری، کارکنان یک کارخانه صنعتی در اصفهان شامل 2759 نفر در سال 1390 بودند که از میان آنان 206 نفر به صورت تصادفی ساده انتخاب شدند. ابزارهای استفاده شده شامل مقیاس بی نزاکتی در محیط کار (کورتینا و دیگران، 2001)، پرسشنامه عدالت سازمانی (نیهوف و مورمن، 1993) و پرسشنامه قصد ترک شغل (کلوی، گاتلیب و بارهام، 1999) بود. اثر غیرمستقیم با استفاده از روش بوت استرپ در برنامه ماکرو SPSS پریچر و هایز (2004) مورد آزمون قرار گرفت. یافته ها نشان داد که تجربه بی نزاکتی با قصد ترک شغل و عدالت سازمانی و هر سه زیرمقیاس آن شامل عدالت توزیعی رویه ای و تعاملی رابطه دارد $P < 0/01$ به علاوه عدالت سازمانی میانجی گر رابطه بین بی نزاکتی در محیط کار و قصد ترک شغل است.

کلمات کلیدی:

بی نزاکتی در محیط کار، قصد ترک شغل، عدالت سازمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/444180>

